საქართ. მენშევიკების სოც.-ფედერალისტთა სარევოლიუციო პარტია

მთავარ კომიტეტის ორგანო

ტრიბუნა

ყოველდღიური საპოლიტიკო-სალიტერატურო გაზეთი „ტრიბუნა“ თვიურად ღირს 120,000 მ. სამგლოვიარო განცხადება პირველ გვერდზე 300,000 მ.; უკანასკნელზე 200,000 მ. კანტორა ღიაა დილის 8—2 ს. რედაქტორის ნახვა შეიძლება მხოლოდ 11—12 საათამდე. რედაქციის მისამართი—ტფილისი სასახლის ქუჩა № 6, ფოსტის ყუთი № 190, ტელეფონი 10—34.

ფასი 5000 მან.

კვირა, აპრილის 2
1922 წ.

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ყოველდღიური გაზეთი
ტრიბუნა
ორგანო მემარცხენე სოციალისტ-ფედერალისტთა სარევოლიუციო პარტიის მთავარი კომიტეტისა.
1922 წლის 1 იანვრიდან თვეში გაგზავნით ღირს 120,000 მანეთი.
ცალკე ნომერი ყველგან 5000 მანეთი.
უფასოდ გაზეთი აღარავის გაეგზავნება.
ხელის მოწერა მიიღება თვის 1 რიცხვიდან.
რედაქციის და კანტორის მისამართი: ტფილისი, სასახლის ქ. № 6.

განცხადება.

ქალაქის აღმასრულებელი კომიტეტი

ამა წლის მარტის 25-ს სავალდებულო დადგენილების № 4 ცხოვრებაში გასატარებლად საყოველთაოდ აცხადებს, რომ ქალაქის ფარგლებში მდებარე სახლების მესაკუთრეთა რეგისტრაცია დაიწყება ამა წლის აპრილის 4-დან ქალ. აღმასკომის საადგილ-მამულო განყოფილებაში (ოთახი № 52).

მესაკუთრენი უნდა გამოცხადდნენ სათანადო განცხადების წარსადგენად, საანკეტო ფურცლის შესავსებად და სარეგისტრაციო ბარათის მისაღებად, შემდეგი წესით:

4 აპრილიდან—1-ლ უბანში მდებარე სახლების მესაკუთრენი.
11 „ 2 „ „ „ „
18 „ 3 „ „ „ „
25 „ 4 „ „ „ „
2 მაისს 5 „ „ „ „
9 „ 6 „ „ „ „
16 „ 7 „ „ „ „
23 „ 8 „ „ „ „
30 „ 9 „ „ „ „
6 ივნისი 10 „ „ „ „
13 „ 11 „ „ „ „
20 „ 12 „ „ „ „

ის სახლები, რომელთა მესაკუთრენი არ გამოცხადდებიან სარეგისტრაციოდ, ცნობილი იქნება როგორც უპატრონო სახლები.

ქალაქის აღმასრულებელი კომიტეტი.

დღეს, აპრილის 2-ს დღის 12 საათზე

სასახლეში დანიშნულია

სრულიად საქართველოს საბჭოების ცენტრალური აღმასრულებელი კომიტეტის

პრეზიდიუმის სხდომა

საქართველოს ც. ა. კ. მდივანი თ. კალანდაძე.

სიმშილი და თესვის კამპანია

ერთი უმწვავესი საკითხი, რომელიც იპყრობს დღეს ყველა ჩვენგანის ყურადღებას, სისშილის წინააღმდეგ ბრძოლის საკითხია. საქართველოს მცხოვრებთ არ ახსოვთ ასეთი კატასტროფა, რომლის წინაშე ეხლა ის იმყოფება.

სიმშილობა თითქმის დაეპატრონა მთელს ჩვენს ქვეყანას და მაქსიმალურად ძალების დაძაბვას მოითხოვს, რომ იგი ძლეულ იქმნეს.

სახელმწიფოს უმთავრეს მოვალეობას ვოველთვის შეადგენდა სურსათ-სანოვაგის მარაგისათვის ზრუნვა.

ძველად ხელისუფალნი ერევოდნენ ხალხის გამოკვების საქმეში და ამა თუ იმ პრივილეგიებს უქმნიდნენ ბაზარს, რომ სურსათი შემოსულიყო საქმოდ.

სიმშილობის ნიადაგზე საზარელი სურათები ყოფილა ყოველთვის შექმნილი და დღესაც ანალოგიურ მოვლენებს ადგილი აქვს.

112 წ. გერმანეთის მცხოვრებნი სიმშილობის ნიადაგზე განახევრდა. ამ სიმშილობის ნიადაგზე გავრცელდა ყოველივე ბოროტ-მოქმედება, ქურდობა, მკვლელობა, თვითმკვლელობა და სხვა. ბავშთა პამასაც მშობლების მიერ ადგილი ჰქონდა იმავე ნიადაგზე ჰუნგრეთში 1505 წ.

საშუალო საუკუნეებში სიმშილი ყოველ ათეულ წელში მეორდებოდა, რასაც დიდი გავლენა ჰქონდა მცხოვრებთა შემცირებაზედ. 1866 წ. ოსტინდიაში სიმშილით დაიღუპა 7 ნახევარი მილიონი სული, (ე. ი. 3 ჯერ მეტი ვიდრე მთლად ქართველი ხალხი). 1870—1872 წ. ოსმალეთში დაიღუპა სიმშილით 1 ნახევარი მილიონი ხალხი. 1877 წ. ჩინეთში სიმშილით დაიღუპა 6 მილიონამდე სული. 1601 წ. რუსეთში დიდი სიმშილობის დროს მცხოვრებნი იკვებებოდენ ყოველგვარი სუროგატით, რის ჰამაც კი შეიძლებოდა. მოსკოვში ადამიანის ხორცი იყიდებოდა ბაზარზეო. გვეუბნება მემატიანე.

ერთი სიტყვით ადამიანის სიცოცხლეს სიმშილის ღმერთი ყოველთვის ევლინებოდა, როგორც შეუბრალებელი დემონი და უსასტიკესი მსაჯული.

დღესაც რუსეთში და საქართველოშიაც ასეთივე მდგომარეობაა შექმნილი, რომელსაც ხელს უწყობს საერთაშორისო პოლიტიკური ვითარება და გალღებულ ბურჟუაზიას სურს სიმშილის ნიადაგზე ჩაჰკლას რევოლიუციური მოძრაობა.

ჩვენი მდგომარეობა მით უფრო განსვადება რუსეთისაგან სიმშილობის ხარვე, რომ იქ, მთელი რუსეთის სივრცეზე, ჰავის სხვაობა ხელს უწყობს მოსავლის დაგროვებას ზოგიერთ რაიონებში მაინც.. ასეთ მოვლენას ადგილი ჰქონდა წინეთაც რუსეთში; როდესაც ერთი გუბერნია სიმშილით სულს დაფდა, მეორეში პური ლპებოდა. ასეთ მდგომარეობას ქმნიდა ტრანსპორტის უქონლობა.

დღესაც დამშეული რუსეთი კიდევ არ ყრის ფარ-ხმალს, რადგან მთელი რუსეთის სივრცით ერა აქვს დამშევას ადგილი.

ჩვენში, მართალია დღეს არ არის დამშეული მთელი მცხოვრებნი, მაგრამ ესეც შესაძლებელია მომავალში თუ ხელოვნურად არ შევქენით პირობები გვალვისა და ბუნების სხვა ძალთა წინააღმდეგ.

დღეს, ყოველ ნაბიჯზედ გვკვირვის დამშეულთა დახმარებაზე და ყველაბე ვცდილობთ ჩვევგროვით დახმარება. ეს დღეს ერთი უკანახკნელი გამოსავალია და ამდენადვე აუცილებელიც. საერთოდ კი, ასეთი დახმარებანი ისეთი პალიატივია, რომელიც არსებითად ვერაფერს ვერ შესცვლის და სიმშილის მიზეზს ვერასოდეს ვერ მოსპობს.

თუ ჩვენ გვინდა, რომ მტკიცე საფუძველი ექნეს ჩვენს სახელმწიფოს, ჩვენ აუცილებლად უნდა შევძლოთ ისეთი პირობების შექმნა, რომელიც საფუძველს ჩაუყრის მეურნეობის მაღალ კულტურას და გამოიყენებს ყველა იმ ბუნებრივ ძალებს, რითაც ასე მრავალად და მდიდრად ვართ დაჯილდოებული.

უმთავრესად ყურადღება უნდა მიექცეს მორწყვის საქმეს. ეს შორეულ საკითხად არ შეიძლება გადებულ იქნეს. დღესვე უნდა შეუდგეთ ამ საქმეს და მაქსიმუმი შესაძლებლობისა მომავალ წლისათვის უნდა მზად გვქონდეს. აგრეთვე უნდა ვიფიქროთ სათესლის ხარისხზედ.

უნდა მოვახდინოთ ფუტილიზაცია მთელი დაუმუშავებელი მიწის, რომელიც ღღეს საძოვრად არის უმთავრესად დატოვებული, სახელმწიფომ სოფლის მუშათა კოოპერატივებისათვის უნდა შეიძინოს სამუშაო იარადები. ხელი უნდა შეუწყოთ აგრეთვე კოლექტიური წელებლად დიდთ ფრთ დაწევას სოფლის მეურნეობას და გადაფართოვებს შრომის ნაყოფიერებას.

ამასთანავე აუცილებელია მდაბალი და საშუალო ტიპის აგრონომიული სასწავლებლები, რომელიც შექმნას მეურნეობისათვის მეშაკთა კადრს. ყოველივე ეს, რა თქმა უნდა, სადღეისოდ არ გვაკეთდება სავსებით, მაგრამ ამ საქმის დაწყება არ შეიძლება სამერმისოდ გადადებულ იქნეს.

აგრეთვე უნდა შეიქნეს განსაკუთრებული ფონდი დამშეულთათვის, რომელიც არის ინდოეთში, სადაც ყოველ წლიურად გადადებულია 1.500.000 მილ. გირ. სტერლინგი.

დღეს კი ფრიად ძნელი საშვალებანი გვაქვს ხელთ და ორი მხრით უნდა გავშალოთ ფრონტი. ერთი მხრივ დამშეულთა დახმარება ფართო მაშტაბით, ხოლო მეორე მხრით თესვის კამპანიის სათანადოთ ჩატარება.

ჩვენი სადღეისო ლოზუნგი უნდა იყოს —ყოველივე დამშეულთათვის, არც ერთი ნაჭერი მიწის ვაცდენა.

ამ ლოზუნგის რეალიზაცია უნდა იყოს ყოველი პატიოსანი მოქალაქის მოვალეობა.

დღეს მოდალატე მარტო ის კი არ არის ვინც ინტერვენციაზე ოცნებობს, ვინც საბოტაჟს აწარმოებს, ვინც შავი განზრახვებით ხელს უწყობს ანორმალური მდგომარეობის შექმნას, არამედ მოდალატეა ყველა ის, ვინც დახმარებას არ გაიღებს დამშეულთათვის და ვინც დაუმუშავებლად დატოვებს ერთ პატარა ნაჭერ მიწასაც კი.

ყველა ჩვენგანი უნდა დავრწმუნდეთ იმაში, რომ ჩვენი პატარა წვლილი და მცირე შრომა უღრესად საზოგადოებრივი მნიშვნელობის არის და წმინდა მოქალაქეობრივი მოვალეობის შესრულება მოითხოვს ჩვენგან მის გაღებას.

არ უნდა დავივიწყოთ, რომ ერთ-ერთ პოლიტიკის წარმოება კონტრ-რევოლიუციონური ფანტაზიებით ნაშენი ქიმერები კი არ არის, არამედ ერის გადარჩენის დროს დაუღალავი შრომის გაწევა, ერის გადარჩენისათვის პრაქტიკული საქმიანობის სფეროში შემოქმედება. ვინც გაურბის ამ საქმეს, იგი ჩაიწერება ისეთ ფურცლებზე, რომელიც მას უკვდავ ქმნის, რადგან უდიდესი ბოროტება „უკვდავ არს“.

ხერ. ამაღლობელი.

სიმშილის ფრონტზე

ისტორიაში იშვიათად მოიპოვება ისეთი ფურცელი თავისი შინაარსით, უფრო საზარელი და საშინელი იყოს სამხრეთ - აღმოსავლეთ რუსეთის ვრცელ ტერიტორიაში ამ ჟამად დატრიალებულ უბედურებაზე. რევოლიუციონურ რუსეთს ეწვია სიმშილის იეგოვა, სტიქიური საშინელება. ძნელია იმის აღწერა, ზოგადადაც იმის გადმოცემა, რასაც აქვს ღღეს ადგილი ვოლგის მხარეში.

რუსეთისათვის სიმშილობა არ არის უცნობი მოვლენა. ჯერ კიდევ 1853—55 წ.წ. სიმშილისაგან რუსეთში გაწყდა 615 ათასი კაცი და ბავშვი, ხოლო 1891—92 წ.წ. დაახლოებით 300 ათასი. არ იყო მაშინ რევოლიუცია, ღმერთი არ იყო ნაწყენი ძალა-უფლების მშრომელ მასის ხელში გადასვლით, მშრომელთა დიქტატურის განმტკიცებით, მაგრამ სიმშილი, როგორც სტიქიური მოვლენა, მაინც ხშირი სტუმარი იყო გლეხკაცის ქოხში.

სიმშილობა, ე. ი. მოუსავლელობა პერიოდული მოვლენაა რუსეთის ცხოვრებაში. იგი მეორდება განსაზღვრულ დროის განვლის შემდეგ, ყოველ 30—40 წელს დაახლოებით. ამას ხელს უწყობს ვოლგის მხარის ბუნებრივ-გეოგრაფიული მდებარეობა. ცენტრალი აზიის უსაზღვრო სივრცეიდან გადმოქროლილი ცხელი ქარი აშრობს და ახმობს ნოყიერ ნიადაგს, ისე რომ ხვნა-თესვა, სა-

მიტიულ სამუშაო იარადებით, თანამედროვე ზედმიწევნით გაუმჯობესებულ სასოფლო-სამეურნეო ტექნიკურ საწარმოო საშუალებებითაც ხდება შეუძლებელი. მართალია, რუსეთი აგრარული ქვეყანაა, მაგრამ მან არ იცის აგრარულ კაპიტალიზმის მწარე სუსხები. ვოლგის შემწეობით შეიძლებოდა ბუნებრივ მოვლენასთან ხელოვნურად შებრძოლება, საშინელ და გამანადგურებელ შედეგების ნაწილობრივად მაინც თავიდან აცილება. ამ შემთხვევაში სრული უილაჯობა, უღონობა გამოიჩინა რუსეთმა და ეს ძველი, მონარქიული რუსეთის ანტიკულტურული მუშაობის წყალობით...

სიმშილის ულმობელი ცელი დატრიალდა სწორედ იმ ადგილებში, რომელსაც აქვს გადამჭრელი მნიშვნელობა მთელი რუსეთის ეკონომიური ცხოვრების განვითარებისათვის. რუსეთი უმთავრესად სასოფლო მეურნეობის ქვეყანაა და სასოფლო მეურნეობის წარმატებას ეყრდნობა უმთავრესად რუსეთის ეკონომიკა. მოუსავლობა მძლავრი ლახვარია ქვეყნის ეკონომიურ აღორძინების წინააღმდეგ მიმართული. მართალია, უბედურ შემთხვევებისგან თავის დაღწევის სიპტომებს იძლევა ის გარემოება, რომ უკანასკნელ ხანებში რუსეთში აღორძინდა წარმოებამრეწველობა, შრომის ნაყოფიერობა შესამჩნევად გაიზარდა ინდუსტრიაში. მაგრამ მოსავლიან ოაზისების იზოლიაცია ეკონომიურ ცხოვრებაში მაინც ჰქმნის ჩვენს წინაშე მოსალოდნელ საფრთხეს და დიდათ ანელებს ჩვენს ოპტიმისტურ იმედებს ეკონომიურ დარგების ახლო მომავალში მოწესრიგების და ნორმალი პირობების დამყარების საქმეში.

მოუსავლობას როდი აქვს მხოლოდ ეკონომიური მნიშვნელობა საბჭოთა რუსეთისათვის. მისი შედეგი—სიმშილობა უფრო საშინელი მოვლენაა, ვინემ ეკონომიური ევოლიუციის ჩვეულებრივი ლიანდაგიდან მოცილება. იღუპება ქალი და კაცი, მოხუცი და ახალგაზრდა ათასობით, მილიონობით . . . ნადგურდება მთელი მხარე ფიზიკურად, რამოდენიმე მილიონი შრომის შვილი მსხვერპლად ეწირება სიმშილის სტიქიას. ეს ხდება მიმდინარე კრიტიკულ მომენტში, როდესაც საბჭოთა რუსეთი გარშემორტყმულია იმპერიალისტური რკალით, რეაქციის ხიშტებით.

სიმშილობა მოედო რუსეთის 17 გუბერნიას. ასეთი რამ არ ახსოვს რუსეთის ისტორიას. დამშეულია დაახლოვებით 24 მილიონი სული. ეს არ არის რადიოსკოპის გამომცხვარი ცნობა. არა. ეს რეალი ფაქტია, სინამდვილე, უცილო ჭეშმარიტება.

პირდაპირ დაუჯერებელია ჩვენთვის, მოვლენის შორიდან მჭვრეტელთათვის იმ ფაქტების ჭეშმარიტება, რომელიც დღე მუდამ მოგვდის დამშეულთა მხარიდან. სოფლად არ მოიპოვება არამც თუ შინაური პირუტყვები, მუშა საქონელი, არამედ არც ძაღლი და არც კატა, რომლებზედაც დამშეულები ისე ნადირობენ, როგორც კურდღელსა და ირემზე. ხეები დატყაულია. კიდევ მეტი: გამეფდა ცივილიზაციის ხანაში არ ყოფილ და არ მომხდარი საზიზღრობა—კაციჭამიობა. ასეთი მასსიური შემთხვევა ფაქტობრივად [illegible]

საბჭოთა მთავრობამ მიმართა მთელი თავისი ყურადღება დამშეულებს და მიიღო ყოველივე ზომა, არსებულ პირობებში შესაძლებელი.

საერთოდ დამშეულთა დასახმარებლად წინდაწინ გათვალისწინებული გეგმის მხოლოდ მცირე ნაწილი—25—26% არის შესრულებული. ჯერ კიდევ დიდი შრომა, ენერგიული მუშაობაა საჭირო სტიქიურ უბედურების ასაცილებლად.

მშრომელი ხალხის დაუძინებელ მტრების ხელში სიმშილობა იაფ სასპეკულიაციო საგნად გადაიქცა. სიმშილობა რევოლიუციის ბრალია, რევოლიუციამ დაგვღუპა, გაგვანადგურა, გაიძახიან ერთნი.

— სად კომუნიზმი და სად კაციჭამიობა! გაჰკივის დემაგოგ რეაქციონერთა მეორე წყება. ერთის სიტყვით, სიმშილობის განვითარებამ აამოძრავა ღამის ჰოტები, გაუღვივა მათ ქვენა გრძნობები. ისინი მუდამ დღე დამშეულებში რეაქციონურ მოძრაობის აფეთქებას მოელიან. ანტანტის იმპერიალისტებსაც გაეღვიძათ მადა. ან დღეს, ან არასოდეს! ან დღეს დავამხობთ საბჭოთა რუსეთს, ჭალმოვფხვრით ძირიანად რევოლიუციურ „სენს“, ბოლშევიკურ ეპიდემიას, ან სამუდამოდ დარჩება ჩვენი ოცნება გაუნაღდებელი!—ასეთია ალტერანტივა, პუანკარეს და მის ძმების პოლიტიკაში წითელი ზოლივით აღბეჭდილი. გენუას კონფერენციის მოწვევის გაჭიანურება, მისი გადადება „გამოურკვეველ დრომდე“ ნათლად და აშკარად ჰხედავს ანტანტის კაპიტალიზმის განწირულს სულისკვეთებას. Contraria cnotrarus ¡cugantur! დაუპირისპიროთ მთლიან რეაქციურ ფრონტს გაერთიანებული რევოლიუციონური ფრონტი. ენერგიული მუშაობა სიმშილის ასპარეზზე, ყველაფერი სიმშილის ფრონტისათვის, ეს იხსნის რევოლიუციას და თავისუფლებას ყოველგვარ მოსა-

ლოდნელ შესაძლებლობისაგან, ეს არის თავდები მშრომელთა კლასის— სოფლის და ქალაქის მუშის საბოლოოდ გამარჯვების...

გ. მუშიშვილი.

გენუას კონფერენციის გარშემო

რუსეთის დელეგაციის გამგზავრება.

მოსკოვი, 31 მარტ. მარტის 28-ს ღამით მოსკოვიდან გენუაში გაემგზავრნენ რუსეთის დელეგაციის წევრები; დელეგაციის სათავეში სდგას თავმჯდომარის მოადგილე, გარეშე საქმეთა სახალხო კომისარი ამხ. ჩიჩერინი. წევრები: ამხ. ნარიმანოვი, მდივანი, ბეკზადიანი და სოფრომოვი. მოსკოვში დროებით დარჩნენ. დელეგაციის წევრები—ამხ. კრასინი, შლიაპნიკოვი და რუდზუტაკი. დელეგაციის წევრი ამხ. რაკოვსკი უკვე წინად გაემგზავრა საზღვარგარეთ.

რატენაუ გერმანიის შესახებ.

ნაუენი. 30 მარტ. გერმანიის მინისტრმა რატენაუმ რეიხსტაგში სიტყვა წარმოსთქვა საკონტრიბუციო პრობლემაზე, შეეხო გენუას კონფერენციას და სთქვა: სამწუხაროა, რომ ამერიკა არ იღებს მონაწილეობას გენუაში. სჩანს, რომ ის აზრები და განზრახვები, რომლებიც აღფრთოვანებდნენ გერმანიას, როცა იგი ემზადებოდა გენუას კონფერენციისთვის, დარჩებიან ჰაერში დაკიდებულნი. ევროპაში შეიქმნა ისეთი პოლიტიკური ატმოსფერა, რომ თუ იგი გენუაში არ დამშვიდდება, საჭირო გახდება საკითხის აღძვრა ახალ კონფერენციის მოწვევის შესახებ. გერმანიის მთავრობა გერმანიის სახელით ცხადად აცხადებს, რომ ის ყველაფერს გააკეთებს, რომ ხელი შეუწყოს ამ კონფერენციის წარმატებით დამთავრებას. ჩვენ ვიცით, რომ ჩვენ ვერ მივაღწევთ ჩვენს მიზანს, თუ ჩვენ ვერ დავარწმუნებთ ჩვენს მოწინააღმდეგეებს, რომ ჩვენ ნამდვილად გვსურს მშვიდობა

საწინააღმდეგო წინადადებისათვის გერმანიას მიცემული აქვს ორი თვის ვადა. ჰავასის სააგენტოს ცნობით საკონტრიბუციო კომისიამ გერმანიას წარუდგინა ფინანსიურ გადასახადის მოთხოვნილებანი, რომელიც გამომდინარებდა მხოლოდ საფრანგეთის ბიუჯეტისათვის საჭირო მინიმუმიდან.

ან უარი ან შეუხრუჭებლობა

ბერლინი, 29 მარტი. ბენვილი დაწვრილებით იხილავს წინააღმდეგობის საკონტრიბუციო კომისიის წევრთა შორის. ბენვილის აზრით გერმანიის წინაშე ორი გზაა: ან უარის ჰკუთვა მოკავშირეთა მოთხოვნილების შესრულებისა, ანუ მიღება ამ მოთხოვნილებისა და ტეხნიკურ შეუძლებლობისა გამო მისი შეუსრულებლობა. გერმანიას არ ძალუძს ახალი საბეგრო კანონების გამოცემა, რომელიც გამოიწვევს არა მარტო გულისწყრომას ხალხისას, არამედ მიიყვანს თვით გერმანიას გაკოტრებამდე. ბელვილი მოითხოვს საერთო გადასინჯვას კონტრიბუციის საკითხებისას.

საფრანგეთის ბიუჯეტი

პორდო, 29 მარტი. საფრანგეთის სენატი შეუდგა ბიუჯეტის განხილვას. თითბირი სწარმოებს იმ ხარჯზე, რომელიც უნდა გადაიხადოს გერმანიამ. მომხსენებელმა ბერანჟემ განაცხადა, რომ საფრანგეთს უფლება არა აქვს კონსტიტუციის ანგარიში გაწევის მიცემისა,ვინაიდან მას არ მიუღია ის, რაც ანგარიშვალდებულია გერმანიაზე.

ხაჰაერო რეისი

პარიზი, 29 მარტი. 1-ლ აპრილიდან იხსნება საჰაერო საფოსტო და სამგზავრო რეისი ლონდონის, პარიზის-სტრასბურგის, პრაგისა ვინის-ბუდაპეშტის და სტამბოლის ხაზებზე. ეს საჰაერო გზა შეკრებით უნდა შესრულდეს 40 საათის განმავლობაში.

ბერძენ-თსმალთა ომი

ანკორა, 25 მარტი. ესხიშახერის მიმართულებით თოფის სროლაა. აფიონ-ყარაღისარის მიმართულებით მზვერავთა შეტაკება მოხდა.

ანკორა. მარტის 26-ს აფიონ-ყარაღისარის მიმართულებით ოსმალთა მზვერავი რაზმი მიუახლოვდა მტრის მოწინავე პოსტს და მიაყენეს მას დიდი ზარალი, დაიპყრო საქონელი.

ქალაქთან ოსმალთა დამკვრელმა რაზმმა გადაუჭრა რკინის გზისა და ტელეგრაფის შეერთება. ჩივრილის რაიონში მტერმა გადასწვა ერთი სოფელი.

ანკორის პასუხი.

პარიზი. მარტის 29-ს კონსტანტინეპოლიდან მიღებულ ცნობით ანკორის მთავრობამ ოფიციალურად აუწყა ზავის წინადადების მიღება, რომლის პასუხი იქნება მოცემული მახლობელ დღეებში.

ამბ. ტროცკი რუსეთ-ამერიკის ურთიერთობის შესახებ

მოსკოვი. 21 მარტი, ამბ. ტროცკი გაზეთ „ხერშტადტის“ კორესპონდენტის შეკითხვაზე უპასუხებს: „თქვენ შეკითხვებით, რა წინააღმდეგობას მოახდენს რუსეთის საზოგადოებრივ აზრზე ფაქტი ამერიკის ჯარის თქმისა გენუას კონფერენციაში მონაწილეობაზე? მე შემიძლია ვთქვა, რომ ჯარი და წამოყენებული მოტივები კიდევ უფრო გააძლიერებენ იმ ორპოფ შთაბეჭდილებას, რომელსაც ახდენს ამერიკის პოლიტიკა საბჭოთა რუსეთის მიმართ. ბ. იუზი ამბობს, რომ რუსეთის მეურნეობის აღდგენა განუხორციელებელია მანამდე, სანამ არ მიიღებენ საჭირო ზომებს ისინი, ვინც უმთავრესად პასუხისმგებელნი არიან რუსეთის „ეხლანდელ ეკონომიურ დანგრევაში“. ეს ფრაზა ორაზროვანია: ჩვენში თვითეულმა მუშამ და თვითეულმა გლეხმა მწარე გამოცდილებიდან იცის, რომ პასუხისმგებელი ეკონომიურ დაშლაში არის თეთრგვარდიელების არმია და მათი სულის ჩამდგმელნი ანტანტის მთავრობები. იქნებოდა არა ბუნებრივი სასწაული, რომ 3 წლის იმპერიალისტური ომის შემდეგ სამოქალაქო ომის წლებში, არ დანგრეულიყო რუსეთის ისედაც სუსტი მეურნეობის ორგანიზმი. ვოლგის მხარის ყოველმა გლეხმა და გლეხის ქალმა იცის, რომ ჩეხო-სლოვაკები და კოლჩაკი მოქმედებდენ საფრანგეთის და შეერთებულ შტატების ხელმძღვანელობით და მათი ხარჯით. გვალამ, სტიქიურმა უბედურებამ, სწორედ იმიტომ გამოიწვია ასეთი საშინელი მდგომარეობა ვოლგის მხარეში, რომ ეს ადგილი ადრევე დაასუსტა და დაღარიბა ამერიკის მაშინდელმა მთავრობამ კოლჩაკის საშუალებით. ამერიკა რუსეთის ადმინისტრაციის დიდსულოვან მოქმედებაში, საბჭოთა რესპუბლიკის საზოგადოებრივი აზრი ხედავდა შეერთებული შტატების პოლიტიკის გარდატეხას, და მათ მისწრაფებას დამშეულ მახებისთვის და მშრომელთათვის ახალ ურთიერთობისადმი თუხდაც ნაწილის იმ ზიანის და განადგურებისა, რომელიც მიაყენა ვილსონის მთავრობის პოლიტიკამ მათ ჩეხო-სლოვაკების და კოლჩაკის შემწეობით. საბჭოთა რუსეთის საზოგადოებრივი აზრი თანახმაა იცნოს ბ. იუზის სიტყვები იმ აზრით, რომ ანტანტის მთავრობები, რომლებმაც გამოიყენეს პირველად მეფის რუსეთის ყველა ძალები და საშუალებანი თავის სამხედრო პოლიტიკურ მიზნებისათვის, და შემდეგ ანადგურებდენ რევოლიუციონურ რუსეთს და ხელოვნურად ასაზრდოებდენ სამოქალაქო ომს, —რომ ყველა იმათ, როგორც პასუხისმგებლებმა რუსეთის ეხლანდელ ეკონომიურ განადგურებაში, უნდა მიიღონ აუცილებელი საჭირო ზომები მისი აღდგენისათვის. ასეთი მსჯელობა ჩვენ მიგვაჩნია სწორ მსჯელობად. ამ ზომებში პირველი ძირითადი ზომა არის შეწყვეტა შეიარაღებული ჩარევისა რუსეთის შინაურ საქმეებში, უარი კონტრრევოლიუციონერი ბანდების მხარის დაჭერაზე რუს მუშების და გლეხების წინააღმდეგ, რომელთაც ყველაზე უფრო სწყურიათ მშვიდობიანობა, წესრიგი და შრომა.

საკონტრიბუციო კომისიის მოთხოვნილებანი.

ნაუენი. 29 მარტი. საქმის მცოდნე ლონდონის წრეში ფიქრობენ, რომ საკონტრიბუციო კომისიის უკანასკნელი ნოტა სრულიადაც არ არის ულტიმატუმის ხასიათისა. ლონდონის გაზეთები აღნიარებენ, რომ საფინანსო კონტროლის დაწესება სრულიადაც არ გამოიწვევს ფინანსიურ კატასტროფას. პირიქით: საკონტრიბუციო კომისიის ნოტა იძლევა ერთად განხილვის შესაძლებლობას და ამ შესაძლებლობით გერმანიამ უნდა ისარგებლოს. „ჩიკაგო ტრიბუნა“ მოჰკავს ლონდონის გავლენიან ფინანსისტის აზრი, რომელიც აღნიშნავს, რომ გერმანია, იმ შემთხვევაში თუ იგი შეასრულებს საკონტრიბუციო კომისიის უკანასკნელ მოთხოვნილებებს, მივა გაკოტრებამდი და ამის შემდეგად გერმანიის ვერც ერთი კრედიტორი ვერაფერს ვერ მიიღებს. თუმცა კონტრიბუციის საკითხი გამორიცხულია გენუას კონფერენციის პროგრამიდან, მაგრამ დღითი დღე ცხადი ხდება, რომ შეუძლებელია უახლოეს საერთაშორისო კონფერენციაზე გვერდი არ აუარონ გერმანიის მიერ გადახდის შესაძლებლობის საკითხის განხილვას.

რკინის პოემა

... და, სამყაროში შემოვიჭერ ვით ანათემა.
ავაფოლადე—სარევანშო—სიტყვა, ქუარაზე;
ეთერის გულზე ანანათლი,—თვით ანათება,
იქნებ საზღაპრო დაშთეს ხილვად:—ითქვა თუ რაზე?!

*

დუელად ვიხმე უკუნეთი—ფერად შტოება.
ლეგა მანტიით ავბურე, ის, უვალ ველზე;
და ამძივებულ ქნარს ავკინძე, მღერად, შნოება,
ავქარგე კანვა, სამარადო, იდუმალ ყელზე...

*

ელვად აიჭრა, ალის ყურა, ჩემი პოემა.
უცხო ლეგენდა, სანიმუშოდ, ავაბი რუზე;
ახალ გრიგალში ისმა ზარის მცემი პოება,
ორბის მძლე ფრთებზე, პოეზია ავაფირუზე...

*

ცის კაბადონზე ვშალე რუქა, ჰიმნით, იება.
მზეს შევეცილე... სხვა მნათობით მოველ,—ვკიდე ზე;
ავაბოგემე ბრბო, საზარი, რკინით, ძიება,
და უკვდავება ვუხედე ქვეყნის ყოველ კიდეზე...

სეზმან ერთაწმინდელი

თავდასხმა მილიუკოვზე და ნაბოკოვის მკვლელობა.

ნაუენი. 30 მარტი. რუს კადეტების წარმომადგენლის მილიუკოვის მოხსენების შემდეგ, რომელიც წაკითხული იყო ბერლინის ფილარმონიის დარბაზში მისი ამერიკაში მოკავშირობის შთაბეჭდილების შესახებ, ნიკოლოზ მეორის ყოფილმა ადიუტანტმა შაბელსკიმ რამდენჯერმე ეროლა რევოლვერი მილიუკოვს და განაცხადა რომ იგი შურს იძიებს მეფის მოკვლის გამო. ბერლინში რუსულ გაზეთის გამომცემმა ნაბოკოვმა მილიუკოვს დასაცავად წინ დაუდგა შაბელსკის და ნაბოკოვი მოკლულ იქმნა. შაბელსკი გაიქცა და ამ ჟამად მიუნხენში იმყოფება.

გერმანიის სამხედრო დანაკარგი

ნაუენი. 30 მარტი. სტატისტიკური ცნობების მიხედვით გერმანიამ უკანასკნელ ომის განმავლობაში დაჰკარგა 12 მილიონი ადამიანი.

ანტანტის დაშლა.

პორდო, 30 მარტი. ევროპის და ამერიკის პრესსა იტყობინება, რომ ბრიანმა ვაშინგტონის კონფერენციაზე იუზუს წინადადება მისცა შეკრას საფრანგეთ-ამერიკის საზღვაო კავშირი ინგლისის წინააღმდეგ. ამერიკა უარყოფს ამ ხმებს.

ახალი ამბები

— **ნ. ბარათაშვილის წიგნი.** გამოვიდა ნ. ბარათაშვილის წიგნი: ჰკადემიური გამოცემა. ხელისმომწერლები, რომელნიც ბარათს წარმოადგენენ, ფას დამატებით მიიღებენ წ. კ. ს. წ. მაღაზიაში.

— **ო. შულგინა-ბახუტაშვილის იუბილე.** დღეს სახელმწიფო ოპერაში მომღერალ ქალის ო. შულგინა-ბახუტაშვილის საოპერო სცენაზე ოცი წლის მოღვაწეობის გამო იმართება იუბილე, იუბილიარის დღის აღსანიშნავად იდგმება პუჩინის ოპერა „ბატტერფლეი“. ოპერის შემდეგ გაიმართება კონცერტი, რომელშიც მონაწილეობას მიიღებს საუკეთესო ტფილისის არტისტიული ძალები, მათ შორის ქართულ სცენის დამსახურებული მსახიობი ვასო ბაბაშიძეც.

— **სავაჭრო-სამრეწ. დაწესებულებათა აღმწერლების კრება.** კვირას, 2 აპრილს შუადღის 12 საათზე და ორშაბათს 2 აპრილს. საღამოს 6 საათზე ქალ. აღმასრულებელ კომიტეტის შენობაში (ყოფილი ქალ. საბჭოს დარბაზი) დანიშნულია საერთო კრება ყველა იმ პირთა, რომელნიც ჩარიცხულნი არიან ტფილისის სავაჭრო-სამრეწველო დაწესებულებების (სადარაბო) აღმწერლებათ აღწერის ინსტრუქციებთან გასაცნობად.

— **ქართული ბალეტი.** ორშაბათს, 3 აპრილს საოპერო თეატრში გაიმართება პირველად საინტერესო ახალი ქართული ბალეტი, „ვოგიას სიზმარი“ შედგენილი გ. ალ. მესხიშვილის, ზუბიაშვილის ინსტრუმენტებით.

— **ბათომის ნავთსადგური.** ბათომის ნავთსადგურში 27 მარტს მოვიდა გემები: იტალიის „ჯდრია“, კონსტანტინოპოლის — რუსეთის — „ვიპეტრი“ ნოვოროსიისკიდან და თან ჩამოიტანა 600 ტონი სხვა და სხვა ტვირთი, 70,000 ფუთი ხორბალი; ანატოლიიდან 29 მარტს მოვიდა ინგლისის გემი „ვიგენ პარკი“ და ჩიტალიის „ეორ-ია“ 1008 ტონის სხვა და სხვა ტვირთით, 46 მგზავრი ჩამოიყვანა და 10300 ფუთი ხორბალი. ნავთსადგურიდან გაემგზავრა: 27 მარტს იტალიის გემი „პერსია“ კონსტანტინოპოლში და თან წაიღო ნავთი. 29 მარტს გაემგზავრა გემი „ოდრია“.

— **ფოთის ნავთსადგური.** 29 მარტს ფოთის ნავთსადგურში მოვიდა გემები: საფრანგეთის—90,000 ფუთი ხორბალი ჩამოიტანა. კონსტანტინოპოლიდან „კონტესსა ოდელმა“.

— **სახავშვო სახელოსნო.** ტფილისის ქალ. სახალ. განათლების განყოფილებამ გახსნა შემდეგი სახავშვო სახელოსნოები: მეჩიქმეობის მე-3 № სახავშვო სახლთან, კალათის მწნის მე-7 № სახავშვო სახლთან და სადურგლო მე-2 № სახავშვო სახლთან გარდა ბავშების ხელოსნობის შესწავლისა ეს სახელოსნოები ემსახურებიან ქალაქის ყველა სახავშვო სახლებს.

— **ბიბლიოთეკის საქმე.** სახიბლიოთეკო განყოფილებამ მთ. პოლიტიკ. განთლებისამ ანკეტის გზით შეუდგა ბიბლიოთეკის საქმეების გამორკვევას მთელ რესპუბლიკაში.

— **სახიბლიოთეკო კურსები საქარ. წითელ არმიის.** საქართველოს წითელ არმიის პოლიტ. განყოფ. აწყობს თვენახევრის კურსებს ბიბლიოთეკის მუშაკთა მოსამზადებლად წითელ არმიელთა ბიბლიოთეკებისათვის.

— **საღდგომო არდადეგი.** ტფილისის სახალ. განათლების განყოფილება წინადადებას აძლევს დაითხოვონ ბავშვები მისდამი რწმუნებულ სასწავლებლებისა საღდგომო არდადეგისათვის 10 დღით ე. ი. აღდგომის სამი დღის წინად და ერთი საღდგომო კვირით.

— **ფუნიკულიორი.** ქალ. ტფილისის აღ. კომიტეტის პრეზიდიუმის დადგენილებით 2 აპრილიდან ფუნიკულიორის მოძრაობა განახლდება. მისვლა-მოსვლის ტარიფად დადგენილია 20,000 მანეთი. მხოლოდ ალვლისათვის 15,000 მ., ჩამოსვლისათვის 10,000 მ.

— **ახალი სახავშვო ბაღი.** არსებული სახავშვო სახლების განტვირთვისათვის ტფილისის ქალ. სახალ. განათლების განყოფილებამ გახსნა ახალი სახავშვო სახლი მიხა ცხაკაიას სახელზე ჩერქეზიშვილის ქუჩაზე, 100 ორთავე სქესის სხვა და სხვა ეროვნების ბავშვებისათვის. ამ ახალ სახლში სხვა და სხვა სახავშვო სახლებიდან გადმოყვანილია 50 ბავშვი. დანარჩენი 50 ბავშვი წამოყვანილი იქნება უმცირეს ბავშვების რიცხვიდან. საფონდო კომისიის წინაშე აღძრულია შუამდგომლობა, რომ გადიდდეს საკვები რიცხვის მიცემა 50 ბავშისათვის.

— **ლიტერატურული სუთშაბათი.** 6 აპრილს ხელოვნების სასახლეში გაიმართება მორიგი სალამო. კოკი ახაშელი წაიკითხავს: გალაქტიონ ტაბიძის „პოეზია“.

— **ალმოხავლურ მუსიკის სალამო.** მსახიობ და პოეზიის მოყვარულ ვ. ბოკონიაშვილის ხელმძღვანელობით მცირე თეატრში 12 აპრილს გაიმართება საინტერესო სალამო ალმოსავლურ ხელოვნების შესახებ.

— **იღბლობი.** ახლო ხანში გამოვა ყოველთვიური სალიტერატურო ჟურნალი „ილღბონი“.

— **შრომის დაცვის კანონებია დარღვევისთვის.** შრომის დაცვის კოლეგიამ შრომის დაცვის კანონის დარღვევისთვის დააჯარიმა ქ. ტფილისის მწარმოებელნი: 5.000.000 მანეთის 1) დახდით თვითეულს ა)—ტრიკოტაჟის ფაბრიკი, მ.,ლტ. სააქციო, 3) ალექსი ისმაილი 3.000 000 მანეთით—თვითეულს 4) ქალიევი აბასი, 5) ხანიფ მასალ.-ოლი, 6) ლევიშვილი ლ. 7) დულონიძე და ასკილაშვილი, 8) ბახტაძე იოანიონი 2,000,000 მანეთით, 9) ს. ობაძე.

— **აღმშენებლობის პროფკავშირში.** ამხ. ვორონინის თავმჯდომარეობით აღმშენებლობის პროფკავშირში ძუშავდება სწორე ტარიფი კვალიფიკაციურ მუშების შრომის დასაცავად, რათა შეძლება არ მიეცეთ კერძო აღმშენებლებს მუშების ექსპლოატაცია გასწიონ.

სიმშილი საქართველოში

რაჭის მაზრა. საქართველოს დამშეულთა დამხმარე მთავარმა კომიტეტმა რაჭის მაზრის აღმასრულებელ კომიტეტისგან მიიღო ცნობა, რომ რაჭის მაზრაში 32000 მცხოვრებზე მეტი დამშეულია. მათ შორის უკიდურეს გაჭირვებაში არის 99 კომლი საჭიროა სასწრაფო დახმარება.

ბრძანება

ტფილისის აღმასრულებელ კომიტეტისა.

1. ა. წ. 4 აპრილს ტფილისში დაიწყება სავაჭრო-სამრეწველო, სახელოსნო და შინა მრეწველების დაწესებულებათა ბინების (დარაბების) აღწერა.

2. აღწერას აწარმოებენ აღმასკომის აგენტები, რომელთაც თან ექნებათ განსაკუთრებული მანდატები.

3. სავაჭრო-სამრეწველო დაწესებულებათა პატრონები ვალდებულნი არიან აღწერის დღეებში დიათ იქონიონ სავაჭრო-სამრეწველო დაწესებულებანი და დაწესებულ დროის განმავლობაში წინდაწინვე მოამზადონ ყოველგვარი დოკუმენტები და ცნობები, მაგ.: ა) რამდენი ხანი უპირავს აღნიშნული ბინა (დარაბები), ბ) რამდენს ანძლევს ქალაქს თვეში დარაბის ფასს, გ) რომელი თვის შემოტანა სადარაბო გადასახადი უკანასკნელად ქალაქის სალაროში, დ) რამდენს იხდის პატენტის ფასს, ე) სარეწავო გადასახადის რაოდენობა 1921 წ., ვ) თანხის ბრუნვის საერთო რაოდენობა 1921 წლ., ზ) კომპანიონების რაოდენობა, მათი რაოდენობა და ქვეშევრდომობა, თ) მუშა-მოსამსახურეთა რაოდენობა, ი) სრული აღწერა, როგორც ბინის (დარაბის) განუყოფელ ინვენტარის (თაროები, დაზგები, კედლის შკაფები და სხვა), ვგრეთვე იმ ინვენტარის, რომელიც მოიჯარადრეს ხელშია, მაგრამ მას არ ეკუთვნის.

ყველა ეს ცნობები მოცემული უნდა იქნეს დოკუმენტების ჩვენებით.

4. მილიციის და ვგრეთვე ქალაქის ხარჯთ-ამკრებ აგენტებს ევალებათ აღმოუჩინონ ამწერლებს ყოველივე დახმარება მოვალეობის ასრულებაში.

აღმასკომის თავმჯდომარე

მ. ი. წივწივაძე.

მდივნის მაგიერ ალშიბაია.

ტფილისის ელექტრო-მექანიკური ქარხანა

ბოლო დროს ბევრს ლაპარაკობდნენ ტფილისის ელექტრო-მექანიკურ ქარხანაზედ და ვგრეთვე ნავთლუღის ახალ მოწყობილ რადიო სადგურზედ. აქებდნენ ძველს ყამარაულებს და აღნიშნავდნენ მათ განსაკუთრებულ დამსახურებას ჩვენი ქვეყნის წინაშე ამ დიდი საქმის მოგვარებით.

ჩვენ გვაინტერესებდა თვითონ გვენახა და გაგვეგო, რაშია საქმე, რა გაკეთდა ჩვენ ქვეყანაში ასეთი ლირს შესანიშნავად.

როგორც ფოსტა-ტელეგრაფის კომისარმა ალექსი ყამარაულმა, ისე მისმა ძმამ, განსაკუთრებულმა რწმუნებულმა ალექსანდრემ, პატივი გვცეს და არამც თუ ნება დაგვრთეს დაგვეთვალიერებია

ქარხანა და სადგური, თვითონაც დაგვიხმარა და მოგვცა საჭირო ახსნა-განმარტება.

მარტის 29-ს დავათვალიერეთ ელექტრო მექანიკური ქარხანა.

მართალი უნდა ვსთქვათ, არ მოველოდით ასეთ სანახაობას. არ გვეგონა თუ ეხლა, ამდენი ხნის ნგრევის შემდეგ, როცა არამც თუ ახლო არაფერი გაკეთებულა, ძველის შეკეთებასაც ვერ ვახერხებდით, არ გვეგონა თუ ასეთ დროს შესაძლებელი იყო აქ ტფილისში, საკუთარი ძალებით ადგილობრივი საშუალებებით მოსახერხებელი იყო ასეთი ქარხნის გამართვა.

ტფილისის ელექტრო-მექანიკური ქარხანა, რომელიც მოწყობილია ალექსანდრე I უამარაულის თავისხარჯით და მისივე საკუთარი ხელებით და პირადი შრომით, გამართულია ფოსტა-ტელეგრაფის სამმართველოს მეზობლად, სამხედრო ქუჩაზედ. ჩვენ დავათვალიერეთ ქარხნის 27 განყოფილება. ზოგი მათგანი სრულიად დამთავრებულია, ზოგიც სანახევროდაა მოწყობილი, მაგრამ ყველა განყოფილება ტუშაობს.

აი აგერ ჩამოსასხმელი განყოფილება მზადაა ტყვიისა და თუჯის (цинк) ჩამოსასხმელი ღუმელი, ეხლა სდგამენ სპილენძისა და თუჯის ჩამოსასხმელ ღუმელს. აგერ სამქედლო მუშაობს ჯერ ერთი ქურა ელექტრონის საბერველით და მაზუთით ნახშირის მაგიერ. ეკონომია დიდია. კიდევ აწყობენ ორ ასეთსავე ქურას და მოტორით სამუშაო უროს. შესადუღებელ განყოფილებაში არის აპარატები, რომლის საშუალებით უტილინისა და მკვებადის შეერთებით გაჩენილი ცეცხლის შემწეობით შეიძლება ყოველნაირი ლითონი ერთი მეორეს შედუღოს. ჰალვანოსტეგიური (галвано—пластич.) განყოფილებაში ელექტროს საშუალებით ლითონს ფენრავენ ნიკელში, ოქროში, ვერცხლში და სხვ. ლაბორატორიაში დაგროვილა ყოველგვარი საწონ-საზომი ხელსაწყობი შმაღლესი ხარისხისა. აქვეა საცდელი რადიო-სადგური, ქარხანაში გაკეთებული ნაწილების შესამოწმებლად. აქვეა ქიმიური ლაბორატორიაც. აგერ მდიდარი ტექნიკური ბიბლიოთეკა. აი მექანიკური განყოფილება, სახარატო, საზეინკლო, წასაგრაგნი (омбмоточная) სსანდალაზო (лакировочная), საკუთარი ლითოგრაფია და სხვა. ყველა ამ განყოფილებებში აწარმოებენ არა მარტო ძველი აპარატების და მანქანების შეკეთების, არამედ ამზადებენ სრულიად ახალ ნაწილებს და აპარატებს. შემდეგ ეს ნაწილები მიდის შესაკრებ განყოფილებებში და იქ აწყობენ მათგან ახალ აპარატებს: ტელეფონის, ტელეგრაფის, რადიო-ტელეგრაფის და აგრეთვე სხვა მანქანებს. დღემდის ყოველივე ეს უცხოეთიდან უნდა მოეტანათ და მამასისხლად ჯდებოდა, ეხლა აქვე კეთდება და არა თითო-ოროლა, არამედ საჭიროების დროს მასიურად. ქარხანა უკვე დებულობს შეკვეთებს მეზობელ რესპუბლიკებიდან. ასე მიგალითად იკისრეს გაკეთონ აფხაზეთისათვის ათ კილოვატიანი რადიო-სადგური. ჩვენი შენამოწყველობის კომიტეტს შეუკვეთია 500 მაქვა და სხვა. უმთავრესად კი ქარხანა მუშაობს ფოსტა-ტელეგრაფის უწყებაზედ და მას ანდომებს თითქმის მთელ დროს. ამ შეკვეთებას კი ასრულებს სხვათა შორის.

მეორე დღეს დავათვალიერეთ ნავთლუღის რადიო-სადგურზედ ნათელი წარმოდგენა არ მქონდა, მაგრამ ამაში მაინც ვიყავ დარწმუნებული, რომ მისი მოწყობა ჩვენში არავის შეეძლო. და აკი ასედაც ხდებოდა. მენშევიკების დროს გერმანელებმა მოაწყეს აქ რადიო სადგური.

თვითმპყრობელობის დროს ნავთლუღში ყოფილა სამ კილოვატიანი რადიო-სადგური, რომელთაც შესაძლო იყო დალაპარაკება მახლობელ ქალაქებთან. შემდეგ გერმანელებმა აქვე მოაწყვეს 15 კილოვატიანი სადგური 60 სანქნიანი ანძით. მენშევიკებმა წასვლისას, რასაკვირველია, ორივე სადგური მოშალეს გააფუჭეს და რომ ვეღარ განახლებინათ უსაჭიროესი ნაწილები თან წაიღეს.

ასეთ მდგომარეობაში დახვდათ ეს სადგური ბოლშევიკებს. მაშინვე მიუნდვიათ ერთი ინჟინერისათვის სადგურის აღდგენა, მაგრამ არაფერი გამოსულა. ბოლოს საქმეს შესდგომია თვითონ ალექსანდრე უამარაულა, მაშინ ფოსტა-ტელეგრაფის კომისარი. 1-ხან. თვის განმავლობაში ის არ გაშორებია ნავთლუღს და მუშაობდა შეუსვენებლად, თავის დაუზოგველად. და მოაწყო თითქმის სრულიად ახალი რადიო-სადგური, ტექნიკის უკანასკნელი მოთხოვნილების თანახმად და არა 15 კილოვატიანი, როგორც გერმანელებს ჰქონდათ, არამედ 30 კილოვატიანი. ეხლა ნავთლუღის სადგური თავისუფლად ელაპარაკება კიევს (გერმანიაში), რომს (იტალიაში), და სხვა შორეულ პუნქტებს, რაც შეუძლებელი იყო გერმანელების დროსაც კი.

ყოველივე ამის შემდეგ პირდაპირ განცვიფრებული რჩება კაცი. თურმე რა შესძლებია ღვთიური ნიჭით დაჯილდოვებული კაცის ერთგულ მარჯვენას? ჩვენ არ ვიცით, როგორ გადავუხადოთ მადლობა ამხანაგ უამარაულებს ამ დიდი ეროვნული საქმისათვის. მშრომელი საქართველო არ დაივიწყებს მათ ამაგს და ღვაწლს!

პ. ჭ.

ვაჭარა დღესასწაული

მოვაწყებული სკოლა. კარგა ხანია ჩვენ ცხოვრებაში შეჩერდა ყოველივე საზოგადოების მიერ დაწყებული საქმე. კარგა ხანია თვით ხალხს აღარა გვონდება რა, თუ რა გაკეთებულა ჩვენში, რომელ საქმის განწესრიგებაში იღებდა სულიერ დაკმაყოფილებას.

აი, ასეთ მივიწყებულ საქმეთ უნდა ჩაითვალოს „განათლების“ საზოგადოების სამხატვრო-სახელოსნო სკოლა ხარფუხში. ეს სკოლა „განათლების“ საზოგადოებისა აღარ არის, რადგანაც ხსენებული საზოგადოება თითქმის მიყუჩებულია, ის ანგარიშს უწევს აუტანელ პირობებს და უსახსრობისა, გამოათი წლის ნაამაგდარი სასწავლებელი, იძულებული გახდა გადაეცა შინა მრეწველობის განყოფილების მფარველობის ქვეშ.

ეს სკოლა ქართველ ხალხისთვის არც ისე უცნობია. რამდენჯერმე მოაწყო გამოფენა, წარსულ წლებში, მშვენიერ ხელსაქმისა, რის შესახებაც ბევრმა ილაპარაკა გაზეთებში. კუსტარული მუშაობაც შეძლებისადაგვარად სწარმოებს, ჰვართავს თავისივე შენობაში, სალამოებს, დილა წარმოდგენებს, რაც-ნ-ნ ფირუზას არა ერთხელ აღუნიშნავს.

მაგრამ ამ ბოლო დროს მეტად საინტერესო გახდა ეს სკოლა თავის ხელსაქმით. შინა მრეწველობის განყოფილების თანამშრომელ მხატვარ სტრაუმეს წყალობით არა ჩვეულებრივი დავიწყებული ძველებური ქართული სახეები აღსდგა და ჰქსოვენ და ქარგავენ ბრეშუმის ძაფით. მოწაფეები, მცირედი გამოკლებით, თითქმის სოფლიდან არიან ჩამოსულნი და მუყაითი მუშაობით ეხვლისებს ამ სკოლის სათავეში მდგომი მზრუნველი მარიამ მაჩაბლის ასულს.

... და დღეს, კვირას დღის 12 საათზე ამ სასწავლებლის ათი წლის დაარსების დღესასწაულია.

ამ დღ სასწაულს სკოლაც მართავს.

მე მგონია არც ერთმა არ უნდა დაიზაროს ჩასვლა ამ სკოლაში არა იმიტომ, რომ იქ დღეს დღესასწაულია, არამედ იქ ნახავს ნაყოფს ამ ათი წლის მოღვაწეობისას; შედეგს იმ მიზნებისას, რასაც ელტვოდნენ ამ სკოლის მფარველნი.

ქეთევან წამებული.

თეატრი და ხელოვნება

ოლღა ალექსანდრეს ახული შულგინა.

ამა წლის აპრილის 2-ს ხელოვანთა სცენის მუშაკთა და აგრეთვე ფართო მასა წმინდა ხელოვნების მოყვარული, ვატლარიის პროფესორმა სონკინმ, რომლის კლასშიაც გადაყვანილ იქნა ო. ბახტაშვილი. სონკის კლასით მან წარმატებით დაამთავრა ტფილისის სასწავლებელი. საოპერის მომღერლის მოღვაწეობისთვის მოსამზადებლად ო. ბახტაშვილი (რომელიც გაყვა ტფილისის ერთ-ერთ გიმნაზიის მასწავლებელს შულგინს) გაემგზავრა პეტერბურგს კონსერვატორიის პროფესორთან, განთქმულ საოპერო მომღერალ პრიანიშნიკოვთან, სადაც, პარალელურად, ამზადებდა საოპერო რეპერტუარს.

მას ყურადღება მიაქცია მაშინ სახელგანთქმულმა ანტრეპრენიორმა მორდკინმ, რომელსაც საყვედურო დასი ყავდა კიევში. კიევის დასი საყვედუროდ ითვლებოდა პროვინციაში, როგორც დასის შემადგენლობით, ისე იმ გამორჩევებითაც, რომლითაც ექიშპებოდა სატახტო ქალაქების საიმპერატორო საოპერო სცენას. ამა ერთი ჩინებული მომღერლები მიუცია საზოგადოებისთვის კიევის საოპერო სცენას. ტფილისმდისაც მოვიდა ამგვარი შულგინის გამორჩევების შესახებ. მომღერალი, მიუხედავად იმისა, რომ უკვე სამი წელიწადი მუშაობდა სცენაზე, ხშირად მიემგზავრებოდა იტალიის პროფესორ ჯუზეპე ბროჯთან და ვიზალთან, რასაც შედეგათ მოყვა დასრულებული სახის მიღება, პარტიის დრამატიული ლგება, მშვენიერი bel-canto. შულგინა მღერის რუსეთის მთელ სამხრეთში და არა ერთხელ პატიჟობენ დიდ საოპერო სცენებზე. იგი არის მთელ რიგ სეზონებში კიევში, ოდესაში და ბოლოს მიწვეულ იქმნა მოსკოვის საიმპერატორო საოპერო თეატრში, მაგრამ იქ დიდხანს არ დარჩენილა და სამსახური არჩია კერძო სცენაზე სალდოვნიკოვის თეატრში, სადაც საყვედურო დასი ყავდა ანტრეპრენიორს კოტლიარევსკის, რომელსაც მიზნად დასახული ჰქონდა, უმეტესად, მხატვრულ ოპერის მიზნების მიღწევა.

ნათქვამია „შინაურ მღვდელს შენდობა არ აქვსო“ და შულგინაც ტფილისის საოპერო სცენაზე მიწვეულ იქნა ძხოლოდ მის განვითარების შემდეგ და მღეროდა აქ ზედიზედ რამოდენიმე სეზონს, ლირიულ და ბრეტდეტ დრამატიულ soprano-ს პარტიებს (აიდა, ჯიოკონდა, იაროსლავნა). მის მიერ პარტიის დრამატიული გაგება ყოველთვის სწორი იყო. საოპერო ხელოვნების დამფასებელნი არაოდეს არ დაივიწყებენ მომღერალ ქალის მიერ შესრულებულ პარტიებს („ვერტერში“—შარლოტა,—მარტა—„ბარში“, „m-me ბატერფლეი“ პუჩინის უკანასკნელი პარტია საყვედუროდ ითვლება მის ვრცელ საოპერო რეპერტუარში, რომლითაც არა ერთხელ გაუმტაცნია მსმენელნი.

მეტად ძნელია განთქმულ მომღერლისთვის დროზე შეჩერება და სცენის მიტოვება.

შულგინა მეტად დიდი მსახიობია, რომ ითქვას, დროა მისი სცენის ჩამოსვლაო; რა თქმა უნდა არა. მაგრამ მასში აისახა მსახიობის მხატვრული სახე და სთქვა: „მე არ მინდა საზოგადოების მიერ გამოთქმული აღტაცება, ჩემი დამსახურებით გამოწვეული. გზა უნდა მივცეთ ახალგაზრდა ძალებს“.

სულ სხვა საკითხია რამდენად ამ „ახალგაზრდა ძალებმა“ შესცვალეს შულგინა. მისი ვარსკვლავი ახლაც ბრწყინავს. დღე, დრომ დასტოვოს თავისი კვალი, მაგრამ სკოლა, მუსიკალობა, ჰრტისტიული ახახვა და მომღერლის მხატვრობა ახლაც კაშკაშებენ. შულგინას შეცვლა ძნელია.

იგი ახლა მუშაობს სახალხო სახლში, სადაც არის მთავარი რეჟისორი საოპერო სცენის და სადაც მისი იქ ყოფნის დროს აგრე რიგად ამაღლდა მხატვრული მიღწევა.

პ. ბ.

დიმიტრი ყიფიანი

(გაგრძელება)

რეჟისორი ამ გვარათ, არც ქართველი ერის მაღლიერი იყო და თვით სომენარიის ქართველ მოწაფებსაც რუსეთის მთავრობის მტრებათ სთვლიდა, ამიტომ მას დაახლოვებული კავშირი ჰქონდა სემინარიაში მოსწავლე რუსის მოწაფე სემენარიელებთან და მათის ჯაშუშობით და ზედამხედველობით თვალყურს ადევნებდა ქართველ სემინარისტებს და ვისაც კი შეამჩნევდა გონიერების და რუსეთის 60 წლების მწერლების პატივისცემას და მათი ნაწერების კითხვას, იმათ ჩამოეკიდებოდა და სდევნიდა სასტიკათ.

ასეთ შეგირდებს იგი თავის ამხანაგებით ღამე სახლში დაეცემოდა ხოლმე და ჩხრეკავდა, ვისაც კი რამე ახალი დროის, ან სოციალური წიგნს უნახავდა, იმ მოწაფეს მეორე დღეს სემინარიიდან რიცხავდა და ამ გამორიცხვას სემინარიის საბჭოც ეთანხმებოდა და ეგზარხოსიც მაშინვე ამტკიცებდა. რექტორმა შეიტყო კარგათ, რომ პისარევის და მის დროის რუსის მწერლების ნაწერები დიდათ არის გავრცელებული და მას ყველა ქართველი სემინარიელი სახარების მსგზავსად უმზერისო.

ამიტომაც რექტორი აი რას შეარებოდა: ღამე როცა სემენარისტები დაიძინებდენ, მაშინ იგი ჩაიცომდა ფეხზედ ჩუსტებს, ავიდოდა შეგირდების საძილე ოთახებში და ჩუმათ და ნელა დაუწყებდა სემინარისტებს ნელა და ჩუმათ ჩხრეკას, უშინჯავდა ბალიშს ქვეშ, ლოგინ ქვეშ, ჯიბეებში და ვისაც კი რამე წიგნს უნახავდა, ეს წიგნები მას ჩუმათ მიჰქონდა. მეორე დღეს ასეთ მოწაფეს რიცხავდა სემინარიიდან და ზოგს ქანდარმის გამგეობაშიც აბეზღებდა და აჭერინებდა.

ამგვარად სემენარიიდამ რექტორმა ძრიელ ბევრი შეგირდები გამორიცხა ზოგი ისეთი ჭართველი მოწაფეც, რომელიც VI კლასის იყო, ზოგი V კლასის, IV კლასის და 3, 2 და კლასი, მოწაფეებსაც. მისთვის კმაროდა, რომ ვისთვისმე რამე წიგნი ენახა, ნამეტურ დიმ. პისარევის ნაწერის რამე შეემჩნია, ან პისარევის შესახებ ერთი სიტყვა, ან მისი ნაწერების მოწონება გაეგო. იგი ასეთ შეგირდებს დღეს უჩრობდა, იმ წუთაშივე რიცხავდა სემენარიიდამ და ღუპავდა მათ. რექტორმა პისარევის წიგნების კითხვის გამო ერთ დღეს გამორიცხა ოთხი საუკეთესო შეგირდი; რაჟდენ მაღლაკელიძე, გოლა ჩიტაძე, რომანოზ ფანცხავა და ერთიც სხვა. ესენი იყვნენ მაშინდელს სემენარიაში პირველ ხარისხის მოწაფენი.

საქმე ისე უკუღმართათ დატრიალდა, რომ მთელი თფილისის ქუჩები გაივსო სემენარიიდამ გამორეკილი შეგირდებით, ნამეტურ ალექსანდრეს ბაღში რომ გაგვეგლოთ, იქ სკამზედ მსხდომარედ ნახავდით სამხრალო სემენარიელებს. უმეტესი ნაწილი მათი შიმშილით ატარებდენ დროს და არსად გზა არ ჰქონდად მათ წასვლის, ან სხვა სასწავლებლის გადასვლას, ვინაიდგან მოწმობაში ყველას ყოფა-ქცევის ცუდი ნიშნები ჰქონდათ დასმული, მაშინდელი მთავრობა ამ გარემოებას რომ დიდათ აქცევდა ყურადღებას და ასეთ შეგირდებს ყველგან გზა დასერილი ჰქონდა სამე სასწავლებელში შესვლის.

იოსებ ლაღიაშვილი და რექტორ ჩუდეცკის მოკვლა

ჯაშუშების დახმარებით შეიტყო რექტორმა, რომ მოწაფე იოსებ ლაღიაშვილი კითხულობს რუსულს აღკრძალულ წიგნებს და პისარევის ნაწერები მას უბით შემოაქვს სემინარიაში და სხვებსაც აკითხებსო. ამ დაბეზღების საშუალებით, მან ლაღიაშვილს დაუწყო ყურადღების მიპყრობა და ხანდისხან ასეთებს ლაპარაკშიაც იწვევდა, რომ მის პირიდან შეეტყო რამე და ნამეტურ პისარევის ხსენება და მის შემდეგ იგი დღეს გაუჭრობდა მას.

ამგვარად რექტორი ბევრს ეცადა პისარევის მწერლობის შესახებ კამათიც გამართა და შეგირდებიდან იწვევდა პასუხების მიცემას, მაგრამ მაინც ვერა გააწყო რა ლაღიაშვილის პირიდან ვერა შეიტყო რა. თუმც შეგირდებს იმასაც ეუბნებოდა, რომ ვისაც რა გაქვთ გულში მითხარით მე, მომეცით პასუხი და გაძლევთ პატიოსან სიტყვას, რომ მე მათ გამო არ დაგსჯით, არამედ მე დაგარწმუნებთ მაშინ ჩემის ახსნით თქვენს შეცდომებზეო.

მაინც შეგირდებს ყველას ეშინოდათ და ამ დისპუტების დროს პასუხს არავინ აძლევდა. რაკი ლაღიაშვილის შესახებ ვერა შეიტყო რა და ვერასფერი გამოსტყუა მის პირიდან, მის მერე მას დაუწყო ჩხრეკა დამე და ძებნა, მაგრამ მაინც ვერაფერი უპოვნა. ერთ დღეს ლაღიაშვილი მან სემენარიაში შემოაქცია ნახა, მაშინათვე დაკავა, გაჩრიკა ჯიბეები, უბეები და ქამრის ქვეშ გამოკრული უნახა ერთი წიგნი, ეს წიგნი მაშინათვე გამოსტაცა და იგი აღმოჩნდა პისარევის მეხუთე ტომი. რექტორი კი დამშვიდდა, რაკი ლაღიაშვილი დაიჭირა დანაშაულობაში, როდესაც იგი სასტიკად სძულდა და მაშინათვე დაუყვირა ასე:

„ეხლა შენ ჩემს ხელში ხარ, მე გიწვევდით თქვენ პისარევის ნაწერების შესახებ დისპუტებში და შენ მიტომ არ მაძლევდი პასუხს, რომ შენ თურმე პისარევის წიგნები აქ სემენარიაშიაც შემოგაქვს და შენს გარდა სხვა შეგირდებსაც აკითხებს, ეხლა მე ვიცი შენი.“

ასე დაემუქრა რექტორი ლაღიაშვილს, იმავე დღეს სემენარიის საბჭოში მოახდინა საჩქარო კრება, იქ დადგენილი იქმნა ლაღიაშვილის სემინარიიდან გარიცხვა.

ეს ამბავი ლაღიაშვილმა მიუტანა შეტყო იგი უკვე რექტორთან დაბარება მუხლებზედ და სთხოვდა პატიებას ასე!

„მე ღარიბი დიაკვნის შვილი ვარ, ნუ დამღუპავთ, ნუ გამრიცხავთ, ტფილისში მე ნათესავი და ნაცნობი არავინა მყავს, რომ გამრიცხოთ სემენარიიდამ, მაშინ ბაბა სად წავიდე, ვისთან შევეფარო თავი, ნუ დამღუპავთ და მოგკვემთ ფიცს, რომ დღეის შემდეგ მე თქვენს ნებადაურთველად აღარასფერს წიგნს აღარ წავიკითხავ სემენარიაშიაც აღარასფერს შემოვიტან, კარში ფეხსაც აღარ გავდგამ.“

ასე ემუდარებოდა ლაღიაშვილი რექტორს და ეხვეწებოდა სახლში წასვლამდის მაინც სემენარიაში დატოვებას, მაგრამ რექტორი მაინც უარზე იდგა და ლაღიაშვილს მუქარებით ეუბნებოდა ასეთ სიტყვებს:

ეგ ჩემი საქმე არ არის, ეგ ეკზარხოსის საქმეა. მე შენი დატოვება სემენარიაში არ შემიძლიან, საბჭომ დაადგინა შენი გაძევება. ეხლა ეკზარხოსთან წავა გადაწყვეტილება დასამტკიცებლათ.

ასეთი პასუხი მისცა ლაღიაშვილს, თან დაუყვირა, რომ ადე და გაეთრიე წადი აქედამო. ლაღიაშვილსაც მეტი გზა არ ჰქონდა, გამოვიდა კარში და მან მაშინთვე გადაწყვიტა გულში რექტორის მოკვლა. იმ დღეს მან იშოვნა ერთი კარგი გამჭრელი დანა და მეორე დღეს როცა უნდა აეკრიფა ამას თავის გუდა-ნაბადი და უნდა გამოსულიყო სემენარიიდამ კარში, სწორედ ამ დროს იგი რექტორს დახვდა კიბეზედ მიმავალი, უცბათ სასიკვდილოთ გამოფაშვა რექტორი.

მაკრე მოკლა რექტორი და თვითონაც იქვე დადგა, არ გაიქცა. ფეხიც არ მოუცვლია და გამჭრელი დანაც ხელში ეკავა სისხლიანი.

ამ დღეს ისეთი ამბავი მოხდა, რაც ქალაქ ტფილისს იგი არას დროს არ ენახა. ლაღიაშვილი იმ დღესვე გაგზავნეს მეტეხის ციხეში და სამხრალომ იქ ჰპოვნ თავის თავშესაფარი, სახლი პისარევის წიგნების კითხვის გამო.

ყველაზედ დიდათ კი ამ გარემოებამ დააღონა ქართველი ერი და ნამეტურ ტფ. სამღვდელოება და მასთან თვით ქართველი თავად-აზნაურობაც. მართალია ქართველი ერი დიდათ აღშფოთდა ამ გარემოებაზედ, მაგრამ მაინც ქართველნი გულს არ იტეხდნენ, ვინაიდგან მათ იცოდნენ კარგათ საქმის გარემოება და ის პოროტების ცნობებიც, რომ რამ გამოიწვია, რომ სემენარიის მოწაფემ გაბედა და სემენარიის რექტორი მოკლა. ეს მაშინ მეტად მძიმე და ძნელი საქმე იყო.

ამ მკვლელობისაგან აღშფოთებული იყო თვით ეკზარხოსიც და ი კი იმას არ აკვირდებოდა თუ ეს სიკვდილი რამ გამოიწვია და რა გახდა მისი მიზეზად. ერთი შეუვნებლობა ეტყობოდა არა მარტოთ რუსის ხულიგან ეგზარხოსს, რომელიც მტერი იყო რუსეთის ერის სოციალურად განვითარების შესახებ, არამედ ასევე იყვნენ დარაზმულები და აყეფებულნი ყველა რუსის იმ დროინდელი რუსის ხულიგან-პატრიოტები. ამიტომ ყველა იგინი სწყევლიდენ იოსებ ლაღიაშვილს და უთვლიდნენ დიდს წყევლა შეჩვენებას. მიუხედავად ამისა, ლაღიაშვილს ბევრი თანამგრძნობნიც გამოუჩნდნენ და დვით სამართალში საქმის დამცველად მას გაუხდა ვიქილი ტურკევიჩი, რომელიც დღესაც კარგად არის და რომელიც ბევრს რამეს დააბაბუთებს ამის შესახებ.

ბევრი დავა-დარაბის და სამზადისის შემდეგ მოაწყეს რექტორის დასაფლავებაც, ერთ დღეს გამოასვენეს რექტორი, უკან მისდევენ სულ რუსის ხულიგანები და წინ კიდევ სამღვდელოება. სხვა ამათ მეტი იქ არავინ იყო. არავინ იყო არც პრესიდამ, არც სამოქალაქო მთავრობიდამ, რადგანაც ყველანი იცნობდნენ რექტორს როგორც დაუძინებელ მტერს არა მარტოთ ქართველი ერისა, არამედ ახალის რუსეთის განვითარების და სოციალურად დაწინაურებების მთელი რუსეთის ერისა ეს. იყო სულ ამის მიზეზი და რექტორის სიკვდილის მიზეზათ სთვლიდნენ თვით მის ბიროტებას და იმ მტრობას, რითაც იგი ეპყრობოდა არა მარტო ქართველ შეგირდებს, არამედ რუსებსაც.

(შემდეგი იქნება)

ზ. ჭიჭინაძე.

რედაქტორი—საორედაქციო კოლეგია
გამომცემელი— მთავარი კომიტეტი.